

जनयः ज्ञायाः यथा पत्यर्थं ऊत्र विश्रयन्ति । एवं परोक्षमुक्त्वा प्रत्यक्षमाह हे द्वा-
रो देव्यो यूयं देवेभ्यो देवार्थं सुप्रायणाः सुप्रगमना भवत । कीदृश्यः बृहतीः बृ-
हृत्यः विश्वमिन्वाः विश्वमेति गहति यासु ताः एतेर्नर्वकप्रत्ययः अलुक्समासः शु-
म्भमानाः शोभमानाः । उर्विया इति द्वाविंशेषणं वा उर्वो विशालाः इयाडि-
याजियारश्चेति (९.) विभक्तेरियाज्ञादेशः चित्वादन्तोदात्तः ॥३०॥

आ सुध्रयन्ती यज्ञतेऽउपाकेऽउपासानक्ता सदतां नि योनौ ।

दिव्ये योषणे बृहती सुरुकोऽअधि श्रियं शुक्रपिशं दधाने ॥३१॥

आ नि एतयोः सदतामिति सम्बन्धः अधीत्यस्य दधाने इत्यनेन सम्बन्धः ।
उपासानक्ता अहोरात्रे देवते योनौ यज्ञगृहे आनिसदताम् (१०.) सम्यक् उपवि-
शताम् । कीदृश्यौ ते सुध्रयन्ती स्मयतेः स्वपतेर्वा सुपूर्वस्य वृषम् पूर्वपक्षे मका-
रस्य वकारश्छान्दसः उत्तरपक्षे पकारस्य यकारः परस्परं हसत्यौ साधु स्वपत्यौ
वा । यज्ञते यज्ञनीये । उपाके उप समीपमकतस्ते उपाके अक गतौ परस्परं
समीपस्थिते । दिव्ये दिवि भवे । योषणे योषे स्त्रीवृषिण्यौ । बृहती बृहृत्यौ
महृत्यौ । सुरुको शोभनं रुक्मं सुवर्णं ययोस्ते साभरणे इत्यर्थः । शुक्रपिशं शु-
क्लां कपिशां च श्रियं शोभामधिदधाने अधिकं धारयत्यौ । शुक्लमहः कपिशा
रात्रिः ॥३१॥

दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा मिमाना यज्ञं मनुषो यज्ञथै ।

प्रचोदयन्ता विदयेषु कात्र प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥३२॥

दैव्यौ होतारौ ईदृशौ आसाते इति शेषः । कीदृशौ प्रथमा आद्यौ । सुवाचा
शोभना वाक् ययोस्तौ । मनुषो मनुष्यस्य यज्ञथै यष्टुं यज्ञं मिमाना निर्मिमाणौ ।
तुमर्थे शथैप्रत्ययः । विदयेषु यज्ञेषु प्रचोदयन्ता प्रचोदयन्तौ ऋविजः प्रेरयन्तौ ।
कात्र कुरुतस्तौ कात्र उष्णादयो बहलमिति [पा० ३.३.१.] उण् स्वयं कर्तारौ ।
प्राचीनं पूर्वदिशि भवं ज्योतिः आहवनीयाख्यं प्रदिशा अभिनयेन श्रुतिवाक्येन
दिशन्ता यष्टव्यमिति कथयन्तौ । सर्वत्र विभक्तेराकारः ॥३२॥